

Bruksela, 16 grudnia 2019 r.
(OR. en)

15151/19

AGRI 621
FORETS 66
ENV 1026
PROCIV 105
JUR 708
DEVGEN 247
RELEX 1173
UD 334
PROBA 57
FAO 61

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	16 grudnia 2019 r.
Do:	Delegacje

Dotyczy:	Konkluzje Rady i rządów państw członkowskich zasiadających w Radzie w sprawie komunikatu dotyczącego zintensyfikowania działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów – <i>Konkluzje Rady (16 grudnia 2019 r.)</i>
----------	---

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady na powyższy temat przyjęte przez Radę w dniu 16 grudnia 2019 r.

Konkluzje Rady i rządów państw członkowskich zasiadających w Radzie w sprawie komunikatu dotyczącego zintensyfikowania działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ RZĄDY PAŃSTW CZŁONKOWSKICH,

PRZYWOŁUJĄC:

alarmująco szybkie tempo wylesiania i degradacji lasów, a także występowanie rozległych i niszczyielskich pożarów lasów;

fakt, że podczas Szczytu w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w 2015 r. potwierdzono zasady zawarte w Deklaracji z Rio w sprawie środowiska i rozwoju oraz oenzetowskie cele zrównoważonego rozwoju, w szczególności cel 15 i jego zadanie 2, w którym mowa o zrównoważonym zarządzaniu wszystkimi typami lasów, zahamowaniu procesu wylesiania, odtworzeniu zniszczonych lasów i znaczącym zwiększeniu globalnego stopnia zalesienia i ponownego zalesienia do 2020 r.;

istniejące światowe porozumienia, zobowiązania i ramy przyczyniające się do zmniejszenia wylesiania i degradacji lasów oraz do odtwarzania lasów, takie jak porozumienie paryskie w sprawie zmian klimatu, światowy strategiczny plan na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020 i jego cele z Aichi w zakresie ochrony różnorodności biologicznej oraz strategiczny plan ONZ na rzecz lasów wraz z jego globalnymi celami leśnymi;

znaczenie wspierania roli lasów w zachowywaniu i wzmacnianiu pochłaniaczy i zbiorników gazów cieplarnianych oraz roli zrównoważonej gospodarki leśnej w wytwarzaniu zrównoważonych materiałów odnawialnych i w zastępowaniu materiałów kopalnych i wysokoemisyjnych, co stanowi wkład w realizację porozumienia paryskiego;

starania UE i jej państw członkowskich w walce z wylesianiem i degradacją lasów w ramach strategii leśnej UE, unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej do 2020 r., 7. programu działań w zakresie środowiska, komunikatu Komisji pt. „Czysta planeta dla wszystkich”, w którym przedstawiono strategiczną długoterminową wizję prężnej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki unijnej do 2050 r., w ramach planu działań UE na rzecz egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) oraz rozporządzenia UE w sprawie drewna¹, a także innych działań, takich jak partnerstwo na rzecz deklaracji amsterdamskich i Deklaracja nowojorska w sprawie lasów;

konkluzje Rady w sprawie oceny planu działań UE na rzecz egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa oraz rozporządzenia UE w sprawie drewna²;

wsparcie UE i państw członkowskich dla krajów rozwijających się w ramach planów krajowych w dziedzinie REDD+³;

dynamiczny charakter zmian sposobu użytkowania gruntów oraz zróżnicowane uwarunkowania krajowe i lokalne;

rolę zrównoważonej gospodarki leśnej⁴ i bioróżnorodności lasów w zachowaniu usług ekosystemowych i funkcji ekosystemów, przyczyniających się do zrównoważonego rozwoju, eliminacji ubóstwa, zapewniających utrzymanie i dobrostan człowieka, m.in. poprzez dostarczanie żywności, paszy, wody, drewna, włókien, paliwa, leków, rekreacji, a także w łagodzeniu zmiany klimatu i umożliwieniu przystosowywania się do niej, a jednocześnie dostrzegając szczególne znaczenie lasów naturalnych dla bioróżnorodności oraz znaczenie dobrych rządów, bezpiecznych i przewidywalnych systemów własności gruntów i zintegrowanego gospodarowania gruntami;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna.

² Dok. 10320/1/16 REV 1.

³ Zmniejszanie emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów oraz rola ochrony lasów, zrównoważonej gospodarki leśnej i zwiększania zasobów węgla w ekosystemach leśnych w krajach rozwijających się (REDD+).

⁴ Rezolucja H1 przyjęta na drugiej konferencji ministerialnej w sprawie ochrony lasów w Europie, 16–17 czerwca 1993 r., Helsinki, Finlandia.

utratę i pogarszanie się stanu ekosystemów leśnych i ich usług na świecie, a także ich bezpośrednie i pośrednie przyczyny przedstawione w Sprawozdaniu z globalnej oceny różnorodności biologicznej i usług ekosystemowych wydanym przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES)⁵ oraz wpływ tych negatywnych zmian na dobrostan człowieka;

sprawozdanie specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) na temat zmiany klimatu, pustynnienia, degradacji gleby, zrównoważonej gospodarki gruntami, bezpieczeństwa żywnościowego i przepływów gazów cieplarnianych w ekosystemach lądowych⁶, w którym uznano, że emisje netto z gruntów wynikają głównie z wylesiania, a także proponowane w nim warianty działania;

konkluzje Rady z dnia 9 października 2019 r.⁷, w których Rada wyraża głębokie zaniepokojenie naukowymi odkryciami IPCC, które dowodzą naglącej potrzeby wzmocnienia światowej reakcji na zmianę klimatu w kontekście zrównoważonego rozwoju i wysiłków na rzecz eliminacji ubóstwa;

fakt, że zmiana klimatu, utrata bioróżnorodności, degradacja gleby i pustynnienie to zjawiska silnie ze sobą związane;

specyficzny charakter kwestii związanych z leśnictwem w regionach najbardziej oddalonych, ze względu na ich oddalenie, małe rozmiary, warunki klimatyczne i położenie geograficzne, w tym wyspiarskość oraz kontakt z krajami partnerskimi;

konkluzje Rady z dnia 15 kwietnia 2019 r. w sprawie postępów w realizacji strategii leśnej UE oraz w sprawie nowych ram strategicznych dotyczących lasów⁸, w szczególności w odniesieniu do potrzeby opracowania nowej strategii leśnej UE na okres po roku 2020;

fakt, że choć UE realizuje wiele polityk związanych z lasami, Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie zawiera odniesienia do wspólnej unijnej polityki leśnej, że to państwa członkowskie ponoszą odpowiedzialność za lasy oraz że wszystkie związane z lasami decyzje i polityki unijne muszą uwzględniać zasadę pomocniczości oraz kompetencje państw członkowskich w tej dziedzinie;

⁵ <https://ipbes.net/global-assessment-report-biodiversity-ecosystem-services>

⁶ <https://www.ipcc.ch/report/srccl/>

⁷ Dok. 12796/1/19 REV 1.

⁸ Dok. 8609/19.

potrzebę tego, by państwa członkowskie także przemyślały swoje użytkowanie gruntów i gospodarkę leśną;

nowy Europejski konsensus w sprawie rozwoju⁹, komunikaty Komisji w sprawie odnowionego partnerstwa z państwami Afryki, Karaibów i Pacyfiku¹⁰ oraz w sprawie zrównoważonej przyszłości Europy¹¹;

rozmowy na forum Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w październiku 2019 r. na temat zintensyfikowania działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów,

RADA I PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

1. SĄ GŁĘBOKO ZANIEPOKOJONE tym, że obecne światowe polityki i działania na rzecz zachowania i odtwarzania lasów oraz zrównoważonej gospodarki leśnej nie są wystarczające do powstrzymania wylesiania i degradacji lasów, oraz PODKREŚLAJĄ, że potrzebne są wzmocnione działania UE, by skuteczniej przyczynić się do realizacji oenzetowskich celów zrównoważonego rozwoju i poszczególnych celów szczegółowych, w szczególności celu 15.2, a także innych światowych celów ogólnych i szczegółowych związanych z lasami;
2. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄ komunikat Komisji w sprawie zintensyfikowania działań UE na rzecz ochrony i odtwarzania światowych lasów, ZGADZAJĄ SIĘ z celami i zakresem komunikatu, POPIERAJĄ przyjęte w nim podejście polegające na wyznaczeniu pięciu obszarów priorytetowych i ZOBOWIĄZUJĄ SIĘ do współdziałania z Komisją i z innymi podmiotami we wdrażaniu działań proponowanych w komunikacie, by osiągnąć wyznaczone cele;
3. PODKREŚLAJĄ znaczenie tego, by uwzględnić różne bezpośrednie i pośrednie przyczyny wylesiania i degradacji lasów, które różnią się w zależności od regionu, i PRZYJMAJĄ, że na przyczyny te należy zwrócić szczególną uwagę, gdyż za ok. 80% procesów wylesiania na świecie odpowiedzialna jest obecnie ekspansja rolnictwa, a nacisk na dalszą ekspansję będzie się prawdopodobnie nasilał ze względu na wzrost liczby ludności oraz zmieniające się wzorce produkcji i konsumpcji;

⁹ Dok. 10108/17.

¹⁰ Dok. 14770/16.

¹¹ Dok.14774/16 i konkluzje Rady: dok. 10370/17 z 20 czerwca 2017 r.

4. ZACHEĆCAJĄ Komisję, by pilnie przyznała pierwszeństwo działaniom nakreślonym w komunikacie i podjęła ich realizację wraz z państwami członkowskimi, sektorem przemysłu, organizacjami i instytucjami, społeczeństwem obywatelskim i państwami partnerskimi w ramach Europejskiego Zielonego Ładu;
5. WZYWAJĄ do zachowania spójności podczas wdrażania pięciu obszarów priorytetowych określonych w komunikacie, a także innych stosownych polityk i instrumentów UE, gdyż wzmocnienie konsekwencji i spójności polityk UE dotyczących lasów znalazło się także wśród wskazanych przez Radę¹² priorytetów strategii leśnej UE na okres po roku 2020.
6. Z ZADOWOLENIEM ZAUWAŻAJĄ, że motywem przewodnim komunikatu jest podejście partnerskie, i PODKREŚLAJĄ potrzebę zwiększonej koordynacji działań Komisji, państw członkowskich, sektora przemysłu, społeczeństwa obywatelskiego, organów międzyrządowych i krajów partnerskich;
7. POPIERAJĄ zwracanie szczególnej uwagi na ochronę lasów pierwotnych, gdyż są one wyjątkowe, niemożliwe do zastąpienia, niezwykle ważne dla różnorodności biologicznej i ochrony klimatu, a poważnie dotknięte wylesianiem;
8. PODKREŚLAJĄ znaczenie równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet i dziewcząt, drobnych producentów rolnych, przedsiębiorstw lokalnych, grup szczególnie wrażliwych, takich jak społeczności tubylcze i lokalne, oraz znaczenie ich praw i PRZYPOMINAJĄ w związku z tym o oenietowskiej Deklaracji praw ludów tubylczych;
9. PODKREŚLAJĄ znaczenie stosowania jasnych definicji i pojęć, takich jak łańcuchy produkcji i dostaw niepowodujące wylesiania, z pełnym uwzględnieniem przeprowadzonych oraz bieżących prac w ramach odpowiednich procesów i instrumentów międzynarodowych;

Zmniejszenie śladu gruntowego wywieranego przez unijną konsumpcję

10. UZNAJĄ ważną rolę unijnego importu towarów rolnych oraz znaczenie wzmocnionych działań mających na celu zapewnienie zrównoważonych i niepowodujących wylesiania łańcuchów wartości oraz PODKREŚLAJĄ znaczenie podnoszenia w UE świadomości w zakresie niepowodującej wylesiania konsumpcji i promowania jej;

¹² Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa, 14 października 2019 r.

11. NALEGAJĄ, by Komisja szybko przeprowadziła ocenę dodatkowych środków regulacyjnych i pozaregulacyjnych po stronie popytu i przedstawiła odpowiednie wnioski;
12. DOSTRZEGAJĄ w tym kontekście doświadczenia nabyte w związku z istniejącymi politykami i instrumentami, takimi jak plan działań UE na rzecz egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT), w tym rozporządzeniem UE w sprawie drewna, które realizuje podejście oparte na należytej staranności, oraz rozporządzeniem Rady w sprawie nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów¹³, oraz PODKREŚLAJĄ potrzebę lepszego wdrażania rozporządzenia UE w sprawie drewna, a ponadto ZWRACAJĄ SIĘ do Komisji o ocenę wykonalności innych odpowiednich możliwości, takich jak na przykład – lecz nie tylko – stosowania zasady należytej staranności, normy zerowego poziomu wylesiania, niepowodujących wylesiania procedur udzielania zamówień publicznych, różnego rodzaju etykiet, dobrowolnych zobowiązań przedsiębiorstw, umów dwustronnych z państwami–producentami, a także podnoszenia świadomości wśród konsumentów, w tym w zakresie zrównoważonej, zdrowej i pożywnej diety oraz ograniczenia marnowania żywności, pod kątem zrównoważonej i niepowodującej wylesiania produkcji i konsumpcji towarów;
13. PODKREŚLAJĄ znaczenie stosowania nowych ram zrównoważonego rozwoju oraz oceny ich funkcjonowania zgodnie z przekształconą wersją dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii¹⁴, w tym jej kryteriów w zakresie zrównoważonego rozwoju bioenergii, i w tym kontekście PODKREŚLAJĄ znaczenie jej rezultatów, jeśli chodzi o wylesianie, degradację lasów i utratę bioróżnorodności lasów;
14. UWAŻAJĄ, że sprawozdanie Komisji w sprawie rozwoju produkcji białek roślinnych w UE jest ważną podstawą dalszych prac, i WZYWAJĄ do prowadzenia prac mających na celu ambitne rozwijanie unijnej produkcji białek i wzmacnianie jej konkurencyjności w sposób niezakłócający handlu;
15. PODKREŚLAJĄ potrzebę zwiększenia przejrzystości, rozliczalności i jasnych, dostępnych informacji na temat łańcuchów dostaw oraz systemów certyfikacji, by łatwiej identyfikować, promować i nabywać produkty niepowodujące wylesiania, w sposób racjonalny pod względem kosztów i niepowodujący nieproporcjonalnych obciążeń finansowych i administracyjnych dla producentów;

¹³ Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania.

¹⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych.

16. WSPIERAJĄ utworzenie wielostronnej platformy ukierunkowanej na interaktywność i znajdowanie rozwiązań, obejmującej rządy, sektor prywatny, społeczeństwo obywatelskie i inne zainteresowane strony, w tym z krajów partnerskich, i POTWIERDZAJĄ gotowość państw członkowskich do aktywnego uczestnictwa w tej platformie;

Partnerska współpraca z państwami-producentami

17. W PEŁNI POPIERAJĄ partnerski stosunek do państw-producentów w dążeniu do zwalczania wylesiania i degradacji lasów oraz poprawy źródeł utrzymania poprzez zwiększenie zrównoważonej produkcji rolnej, zwłaszcza poprzez poprawę wydajności w celu zmniejszenia zakresu przekształcania gruntów leśnych i wzmocnienia zrównoważonej gospodarki leśnej;
18. PODKREŚLAJĄ, że jedną z ustalonych mocnych stron unijnego planu działania FLEGT jest jego innowacyjne podejście polegające na połączeniu środków oddziałujących na podaż i na popyt w sposób wzajemnie się wzmacniający; NALEGAJĄ, by w kontekście ewentualnego udzielania państwom-producentom wsparcia po stronie podaży Komisja zastanowiła się, w jaki sposób doświadczenie uzyskane podczas przygotowywania i wdrażania dobrowolnych umów o partnerstwie można zastosować do towarów innych niż drewno;
19. ZACHĘCAJĄ państwa-producentów, by tam, gdzie istnieje taka potrzeba, rozwijały i realizowały ambitne i sprawiedliwe polityki sprzyjające włączeniu społecznemu, aby wspierać działania przeciwdziałające wylesianiu i degradacji lasów, w szczególności w wyniku produkcji rolnej, zgodnie z trzema filarami zrównoważonego rozwoju, i ZOBOWIĄZUJĄ SIĘ do współpracy z krajami partnerskimi w tym zakresie;
20. POTWIERDZAJĄ konieczność większego wsparcia krajów partnerskich oraz WZYWAJĄ do większego wykorzystywania istniejących instrumentów i partnerstw, takich jak Europejski plan inwestycji zewnętrznych ukierunkowany na zrównoważone inwestycje i miejsca pracy w Afryce, by zaspokoić potrzebę zwiększonego wsparcia zrównoważonej gospodarki leśnej, ochrony, zalesiania, ponownego zalesiania i odtwarzania lasów, oraz wspierać tworzenie miejsc pracy, a także metody i podejścia, takie jak agroleśnictwo i sadzenie drzew poza lasami, wspierające zrównoważoną oraz bardziej wydajną i niepowodującą wylesiania produkcję rolną;

Wzmacnianie współpracy międzynarodowej

21. WSPIERAJĄ propozycję Komisji, by wraz z państwami członkowskimi nasilić współpracę międzynarodową w zakresie zrównoważonej gospodarki leśnej oraz zrównoważonych i niepowodujących wylesiania łańcuchów dostaw towarów rolnych, i PODKREŚLAJĄ, że potrzebne są dodatkowe starania UE i jej państw członkowskich, by zwiększyć spójność i skuteczność międzynarodowej polityki leśnej, a także międzynarodową współpracę w kwestiach związanych z wylesianiem i degradacją lasów;
22. WSPIERAJĄ stosowanie podczas wdrażania działań zintegrowanych podejść międzysektorowych i metody wydatkowej;
23. PODKREŚLAJĄ znaczenie angażowania odpowiednich państw i organizacji w dialogi dwustronne i wielostronne, aby wzmocnić światowe działania przeciwdziałające wylesianiu i degradacji lasów, w tym działania na rzecz zrównoważonych i niepowodujących wylesiania łańcuchów dostaw;
24. APELUJĄ do Komisji, Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa i do państw członkowskich o wspólne nasilenie dialogu politycznego z odpowiednimi państwami-konsumentami w celu zwalczania wylesiania i degradacji lasów, a także wspierania zrównoważonej gospodarki leśnej, zachowania i odtwarzania lasów;
25. PRZYPOMINAJĄ o znaczeniu stałego wspierania realizacji REDD+ i NAWOŁUJĄ do wyjaśnienia jego roli w odniesieniu do działań zaproponowanych w komunikacie;
26. PODKREŚLAJĄ znaczenie poprawy skuteczności wdrażania odpowiednich postanowień umów handlowych UE;
27. WZYWAJĄ Komisję do pełniejszego uwzględnienia kwestii wylesiania i degradacji lasów w ocenach wpływu na zrównoważony rozwój, do publikowania ich przed zakończeniem negocjacji i do dalszego włączania kwestii wylesiania i degradacji lasów do ocen *ex-post*;

28. ZALECAJĄ, by zaproponować specjalne postanowienia, umieszczane we wszystkich nowych odpowiednich kompleksowych umowach handlowych UE, dotyczące towarów wytwarzanych w ramach zrównoważonej gospodarki leśnej oraz zrównoważonych i niepowodujących wylesiania towarów rolnych, aby wspierać przeciwdziałanie wylesianiu lub degradacji lasów i odpowiedzialne prowadzenie działalności gospodarczej, oraz PODKREŚLAJĄ znaczenie uwzględniania w zawieranych przez UE umowach o wolnym handlu zobowiązania do skutecznego wdrażania porozumienia paryskiego w sprawie zmian klimatu;
29. PODKREŚLAJĄ potrzebę wzmocnienia skutecznego wdrażania wszystkich międzynarodowych decyzji i przepisów przyczyniających się do ochrony i zrównoważonego użytkowania światowych lasów i ich różnorodności biologicznej, zwłaszcza Konwencji o różnorodności biologicznej, Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) i podpisanego w jej ramach porozumienia paryskiego, konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zwalczania pustynnienia (UNCDD) oraz Strategicznego planu ONZ na rzecz lasów;
30. Uwzględniając atuty regionów najbardziej oddalonych, PODKREŚLAJĄ potrzebę wzmocnienia współpracy międzynarodowej, by zacieśniać istniejącą współpracę i badania na rzecz zachowania i odtwarzania tego unikalnego zasobu w Europie i na świecie i zrównoważonego gospodarowania nim oraz rozwiązywać specyficzne kwestie regionalne, w tym te związane z Amazonią;
31. UZNAJĄ doświadczenia zdobyte przez sektor prywatny w ramach inicjatyw dotyczących zrównoważonych łańcuchów dostaw i ZACHĘCAJĄ sektor prywatny do przyjmowania, a w odpowiednich przypadkach rozszerzania dobrowolnych działań i uznanych na szczeblu międzynarodowym wzorców odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej w celu zwalczania wylesiania i degradacji lasów;
32. WZYWAJĄ DO pełniejszej realizacji Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES)¹⁵, która działa także na rzecz ochrony zagrożonych gatunków leśnych poprzez kontrolę handlu nimi, a zatem odgrywa ważną rolę w walce z wylesianiem i degradacją lasów;

¹⁵ Konwencja o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem https://ec.europa.eu/environment/cites/trafficking_en.htm

Przekierowanie środków finansowych w kierunku zrównoważonych praktyk w zakresie użytkowania gruntów

33. **PODKREŚLAJĄ** znaczenie zmobilizowania odpowiedniego finansowania z wszystkich właściwych źródeł, by przyspieszyć działania mające na celu ochronę i odtwarzanie światowych lasów poprzez zrównoważone rolnictwo, zrównoważoną gospodarkę leśną, w tym ochronę lasów, zalesianie, ponowne zalesianie i odtwarzanie lasów, zrównoważoną energię ze źródeł odnawialnych oraz zintegrowane użytkowanie gruntów, by zwalczać wylesianie i degradację lasów;
34. **DOSTRZEGAJĄ** postępy poczynione w pracach nad Planem działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego;
35. **UZNAJĄ** ważną rolę, jaką odgrywają już niektóre instytucje finansowe w umożliwianiu rozwoju inwestycji i praktyk biznesowych w zakresie zrównoważonej gospodarki leśnej, zalesianiu, ponownym zalesianiu, odtwarzaniu i ochronie lasów; **ZACHECAJĄ** instytucje finansowe do opracowywania narzędzi i do zbierania danych, by poprawić przejrzystość ich portfolio, jeśli chodzi o przekształcanie lasów i innych ekosystemów w grunty użytkowane na inne sposoby;
36. **ZWRACAJĄ SIĘ** do sektora prywatnego o większą przejrzystość sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie obowiązków społecznych i środowiskowych;

Wspieranie informacji, badań naukowych i innowacji

37. **PODKREŚLAJĄ** potrzebę lepszego monitorowania i dostępności wiarygodnych danych i informacji z wykorzystaniem najnowszych technologii i narzędzi cyfrowych oraz istniejących systemów monitorowania, a także **AKCENTUJĄ** potrzebę budowania w krajach rozwijających się zdolności w zakresie monitorowania lasów i planowania gospodarki leśnej, a także sporządzania wykazów gazów cieplarnianych, szczególnie w odniesieniu do sektorów użytkujących grunty;
38. **WZYWAJĄ** do podjęcia działań mających na celu wzmocnienie i wykorzystanie istniejących systemów danych, takich jak systemy prowadzone przez Eurostat, państwa członkowskie UE, Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), Międzynarodową Organizację Drewna Tropikalnego (ITTO) i Europejską Komisję Gospodarczą ONZ (EKG ONZ), w szczególności poprzez ich coroczny wspólny kwestionariusz dotyczący sektora leśnego, a także innych źródeł, oraz do udostępniania danych dotyczących unijnego importu poprzez utworzenie unijnego partnerstwa celnego w celu zwiększenia przejrzystości w łańcuchach dostaw;

39. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJĄ cel polegający na utworzeniu obserwatorium UE, WNOSZĄ o ustalenie przez Komisję zakresu działań obserwatorium w sposób spójny z istniejącymi narzędziami monitorowania i dostępnymi już mechanizmami oraz bez powielania ich zadań oraz ZWRACAJĄ SIĘ do Komisji o przeanalizowanie jego wykonalności, w tym także finansowych i administracyjnych skutków ustanowienia mechanizmu wczesnego ostrzegania w celu informowania konsumentów, organów publicznych i przedsiębiorstw zaopatrujących się w towary na terenach zagrożonych wylesianiem;
40. ZACHĘCAJĄ państwa członkowskie, by za pośrednictwem programów krajowych i unijnych przyczyniały się do działalności badawczej, rozwojowej i innowacyjnej związanej z zintegrowanym gospodarowaniem gruntami, zrównoważoną gospodarką leśną, w tym z zalesianiem, ponownym zalesianiem, ochroną, zachowaniem i odtwarzaniem lasów, a także agroleśnictwem i zrównoważoną produkcją rolną;

Działania następce

41. ZGADZAJĄ SIĘ, by państwa członkowskie wносиły wkład w działania Komisji, i WZYWAJĄ Komisję, by włączyła działania następce proponowane w komunikacie do swojego programu działalności na lata 2019–2024;
42. ZWRACAJĄ SIĘ do Komisji, by w ścisłej koordynacji z państwami członkowskimi opracowała plan działania dotyczący wspólnych prac Komisji i państw członkowskich wynikających z działań proponowanych w komunikacie, w szczególności poprzez ustalenie do pierwszego półrocza 2020 r. przejrzystych celów w zakresie współpracy z krajami partnerskimi i udzielania im wsparcia;
43. WZYWAJĄ Komisję, by regularnie informowała Radę o działaniach podjętych w związku z komunikatem, swoich pracach i o postępach w realizacji komunikatu i zaleceń Rady;
44. ZACHĘCAJĄ sektor prywatny i społeczeństwo obywatelskie, by także przyczyniały się do wdrażania działań przedstawionych w komunikacie.
-